

KLAIPĖDOS JŪRINIŲ REIKALŲ DARBO GRUPĖS POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2026-02-18 Nr. TAR1-20

Klaipėda

Posėdis įvyko 2026 m. vasario 11 d., 13.00 val.

Posėdis baigėsi 2026 m. vasario 11 d., 14.45 val.

Vieta: Didysis pasitarimų kambarys (II aukštas), Klaipėdos miesto savivaldybė, Liepų g. 11, Klaipėda.

Posėdžio pirmininkas – Algirdas Kamarauskas, Klaipėdos miesto savivaldybės vicemeras, Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės vadovas;

Posėdžio sekretorė – Lidija Simanyrienė, Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Kultūros, sporto ir turizmo departamento Kultūros skyriaus vyr. specialistė.

Posėdyje dalyvavo (dalyvių sąrašas pridedamas, 2 lapai)

DARBOTVARKĖ

1. Dėl laivo-muziejaus M-52 „Sūduvis“ draugijos veiklos (pristato Olga Žalienė);
2. Dėl sportinių ir pramoginių laivų laikymo „Pilies uoste“ įkainių (pristato Gintaras Vaičiūnas);
3. Dėl Žvejybos uosto rajono istorinio įprasminimo (pristato Kultūros skyrius);
4. Dėl kreipimosi į Seimą dėl jūrinės strategijos parengimo (pristato Aleksandras Kaupas);
5. Dėl Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės 2025 – 2026 m. metų veiklos plano (pristato Algirdas Kamarauskas);
6. Dėl mažųjų uostelių plėtros ir regioninio bendradarbiavimo (pristato Algirdas Kamarauskas).

1. SVARSTYTA. Laivo muziejaus M-52 Sūduvis draugijos veikla.

Jūrinių reikalų darbo grupės posėdyje BĮ Lietuvos jūrų muziejaus direktorė Olga Žalienė pristatė laivo-muziejaus M-52 „Sūduvis“ veiklos rezultatus, įgyvendintas iniciatyvas ir ateities planus, akcentuodama jo išskirtinę reikšmę Klaipėdos miesto jūriniam identitetui bei jūriniam visuomenės švietimui. Nuo 2022 metų Danės krantinėje, prie Pilies tilto, prišvartuotas buvęs karinis laivas M52 „Sūduvis“ tapo vienu svarbiausių Lietuvos jūrų muziejaus eksponatų. Dėl puikios techninės būklės ir istorinės vertės jis oficialiai pripažintas muziejine vertybe ir per kelerius metus tapo reikšmingu traukos objektu tiek miesto gyventojams, tiek svečiams. 2025 m. laivą aplankė apie 19 000 lankytojų, surengta 110 edukacinių užsiėmimų, kuriuose dalyvavo daugiau kaip 1400 asmenų. Siekiant modernizuoti lankytojų patirtį ir plėsti edukacines galimybes, laive įrengtas inovatyvus pabėgimo kambarys, kuriame, pasitelkus virtualios realybės technologijas, simuliuojamos išgyvenimo jūroje situacijos – nuo minų vengimo iki gelbėjimosi operacijų. Taip pat sukurtas audiogidas „Jūros saga“ lietuvių ir anglų kalbomis, suteikiantis galimybę lankytojams savarankiškai susipažinti su laivu ir išgirsti autentiškus buvusių jūrininkų pasakojimus apie tarnybą bei kasdienį gyvenimą. Šios priemonės ypač patrauklios jaunajai auditorijai ir prisideda prie šiuolaikiško muziejinio jūrinio turinio formavimo. Laivas „Sūduvis“ šiandien veikia ne tik kaip muziejinis eksponatas, bet ir kaip aktyvi kultūrinė bei bendruomeninė erdvė. Jame organizuojami koncertai, diskusijos, susitikimai su istorikais ir jūrininkais, panaudotas kaip filmavimo aikštelė meniniams filmams. Ypatingas dėmesys skiriamas pilietiniam ugdymui ir valstybinių švenčių minėjimui. Kovo 11-osios proga laive rengiama prezidento Antano Smetonos laivo vėliavos pagerbimo ceremonija, dalyvaujant Karinių jūrų pajėgų orkestrui, o Liepos 6-ąją ant denio

tradiciškai giedama Tautiška giesmė. Lietuvos jūrų muziejaus iniciatyva įkurta „Sūduvio“ bičiulių draugija, vienijanti Lietuvos jūrų kadetų mokyklą, Lietuvos aukštąją jūreivystės mokyklą, Karinės jūrų pajėgas, Lietuvos jūrininkų sąjungą, Jūrų kapitonų asociaciją, Klaipėdos universitetą ir kitas organizacijas. Draugija siekia prisidėti prie jūrinio pilietinio ir profesinio ugdymo, organizuoti talkas laivo „Sūduvis“ priežiūrai bei skleisti žinią apie laivo-muziejaus M-52 „Sūduvis“ veiklą. Pažymėta, kad Klaipėdos laivininkų mokyklos mokiniai aktyviai dalyvauja ruošiant laivą sezonui ir įgyja praktinių profesinių įgūdžių. Diskusijos metu taip pat aptarti laivo veiklos tęstinumo klausimai. Pagal galiojančią sutartį su Klaipėdos miesto savivaldybe, dabartinėje vietoje laivas gali būti prišvartuotas iki 2030 metų. Svarstyta galimybė ateityje jį perkelti į kitą, erdvesnę vietą, pavyzdžiui, prie „Mėmelio miesto“ ar prie „Meridiano“ krantinės, kartu akcentuota, kad esama vieta miesto centre yra strategiškai patogi dėl geros infrastruktūros, matomumo ir lankytojų srautų. Atkreiptas dėmesys į techninius iššūkius – kaip ir kiekvienam plaukiojančiam objektui, laivui kas penkerius metus būtinas dokavimas ir remontas, kas reikalauja papildomų finansinių ir organizacinių išteklių. Apibendrinant, konstatuota, kad laivas-muziejus M-52 „Sūduvis“ yra sėkmingas istorinio jūrinio paveldo integravimo į šiuolaikinį miesto gyvenimą pavyzdys, atliekantis ne tik edukacinę, bet ir svarbią kultūrinę bei bendruomeninę funkciją ir stiprinantis Klaipėdos, kaip jūrinio miesto, identitetą..

NUTARTA:

1. Informacija išklaudyta. Nutarta skatinti švietimo įstaigas aktyviau įsitraukti į laivo-muziejaus M-52 „Sūduvis“ siūlomas edukacines programas, BĮ Lietuvos jūrų muziejaus organizuojamus renginius įtraukti į miesto kultūrinių renginių kalendorių.

2. SVARSTYTA. Sportinių ir pramoginių laivų laikymo „Pilies uoste“ įkainiai.

Posėdžio metu Lietuvos jūrinio buriuotojų klubo prezidentas Gintaras Vaičiūnas pristatė pagrindines sportinių ir pramoginių laivų laikymo „Pilies uosto“ teritorijoje problemas ir iššūkius, su kuriais šiuo metu susiduria laivų savininkai. Didžiausią nerimą kelia planuojamas laivų stovėjimo įkainių didinimas nuo 2026 m. Jo teigimu, įkainių didinimas nėra pagrįstas, atsižvelgiant į UAB „Klaipėdos laivų remontas“, valdančios „Pilies uostą“ pagal koncesijos sutartį, 2024 metų finansinius rodiklius. Buriuotojų bendruomenės vertinimu, „Pilies uosto“ veikla yra finansiškai tvari, todėl nėra objektyvių priežasčių reikšmingai didinti įkainius, reikalinga koncesijos sutarties peržiūra, siekiant įvertinti jos sąlygų suderinamumą.

Taip pat išsakytas susirūpinimas dėl uosto infrastruktūros būklės. Viena opiausių problemų įvardintas dumblo kaupimasis, dėl kurio ypač didesnę grimzlę turintys laivai remiasi į dugną, faktiškai stovi dumblyje, o tai gali pažeisti jų korpusus bei didina eksploatacines rizikas. Akcentuotas švartavimosi vietų trūkumas – „Pilies uostas“ populiarus ir paklausus, tačiau dėl vietų stokos dalis laivų savininkų priversti ieškoti alternatyvių stovėjimo vietų Mingėje, Uostadvaryje ar net Latvijoje. Posėdžio metu pabrėžta skaidrios ir konstruktyvios komunikacijos tarp koncesininko ir laivų savininkų stoka. Bendruomenės teigimu, sprendimai dėl įkainių ar veiklos planų priimami vienašališkai, į diskusijas neįtraukiant „vartotojo“, koncesijos sutarties sąlygos nepakankamai subalansuotos ir nepalankios klientams.

Ypatingas dėmesys atkreiptas į artėjantį prestižinį Europos buriavimo čempionatą ORC, 2026 m. planuojamą surengti Klaipėdoje. Tai reikšmingas tarptautinis renginys ir svarbi galimybė miestui stiprinti savo, kaip jūrinės valstybės, įvaizdį. Neapibrėžtumas dėl įkainių ir neišspręstos infrastruktūrinės problemos kelia riziką sklandžiam pasirengimui ir renginio organizavimui. Pabrėžta, kad būtina užtikrinti stabilias, aiškias ir prognozuojamas sąlygas, sudarančias galimybes tinkamai priimti gausų jachtų būrį su savo įgulomis iš įvairių Europos šalių, siūloma kuo skubiau organizuoti koncesijos sutarties šalių susitikimą, konstruktyviai aptarti susidariusią situaciją ir rasti visoms pusėms priimtinius sprendimus, detalai išnagrinėjus planuojamą laivų stovėjimo įkainių didinimą, pateikiant aiškų ir pagrįstą ekonominį vertinimą. Reikalinga nuolatinė komunikacija tarp visų suinteresuotų šalių – laivų savininkai turėtų būti informuojami apie „Pilies uosto“ veiklos planus bei numatomas investicijas dėl tolimesnės uosto plėtros krypties, Klaipėdos miesto savivaldybė turėtų užtikrinti koncesijos sutarties priežiūrą, skaidrumą ir aiškumą.

NUTARTA:

1. Inicijuoti bendrą susitikimą dėl „Pilies uosto“ koncesijos sutarties, kuriame dalyvautų „Pilies uosto“ koncesioninkas – UAB „Klaipėdos laivų remontas“, Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės, Klaipėdos miesto savivaldybės bei laivų savininkų atstovai.

2. Inicijuoti susitikimą su Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija dėl uosto infrastruktūros būklės.

3. SVARSTYTA. Žvegybos uosto rajono istorinis įprasminimas.

Darbo grupės vadovas Algirdas Kamarauskas pristatė Žvegybos uosto rajono bendruomenės Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai pateiktą iniciatyvą – oficialų bendruomenės kreipimąsi, įrengti skulptūrinį meninį objektą jūrine tematika Žvegybos uosto rajone, kuriuo siekiama įamžinti šios miesto dalies jūrinę istorinę tapatybę. Pabrėžta, kad tai reikšmingas žingsnis, skirtas ne tik pagerbti istorinę atmintį, bet ir stiprinti jūrinį rajono identitetą, kuris laikui bėgant palaipsniui blėsta. Manoma, kad šis objektas taptų simboliu akcentu, primenančiu apie istorinę Žvegybos uosto rajono paskirtį – po Antrojo pasaulinio karo čia buvo įkurtas žvegybos uostas, aplink kurį formavosi gyvenamasis rajonas. Jame gyveno ir dirbo tūkstančiai su jūra susijusių žmonių – žvejai, jūrininkai, laivų statytojai ir kiti jūrinės srities specialistai. Vėliau žvegybos uostas buvo integruotas į bendrą Klaipėdos valstybinį jūrų uostą, o jo specifinė veikla ir išskirtinumas palaipsniui sunyko, todėl bendruomenė siekia prasmingai įamžinti šį istorinį etapą. Darbo grupės nariai vieningai palaikė iniciatyvą, pažymėdami, kad tai puikus aktyvios ir pilietiškos bendruomenės pavyzdys. Diskusijoje akcentuota, jog tokie meniniai akcentai ne tik estetiškai praturtina viešąsias erdves, bet tampa simboliniais traukos taškais, stiprinančiais vietos gyventojų pasididžiavimą savo gyvenamąja aplinka, skatina domėjimąsi vietine istorija. Išsakyta nuomonė, kad projektas turėtų būti įgyvendinamas kompleksiskai, atsižvelgiant į platesnį urbanistinį ir kultūrinį rajono kontekstą. Svarstyta, jog tinkamiausia vieta meniniam objektui galėtų būti viena iš viešųjų erdvių, pavyzdžiui, skveras prie Naikupės gatvės arba teritorija ties Naikupės ir Žalgirio gatvių sankryža, – užtikrinamas geras matomumas ir pakankama erdvė meniniam sprendimui. Bendruomenės pateikta idėja darbo grupės narių įvertinta itin palankiai, tačiau pabrėžta, kad jos įgyvendinimas reikalauja profesionalaus pasirengimo, aiškios koncepcijos ir nuoseklaus veiksmų plano. Sutarta, kad kitas etapas turėtų būti perėjimas nuo bendros iniciatyvos prie konkrečių sprendimų – parengiant meninę viziją, numatant galimus finansavimo šaltinius ir derinant projektą su atsakingomis institucijomis.

NUTARTA:

1. Pritarti Žvegybos uosto rajono bendruomenės iniciatyvai dėl skulptūrinio meninio objekto jūrine tematika įrengimo.

2. Suorganizuoti susitikimą, kuriame dalyvautų Žvegybos uosto rajono bendruomenės atstovai, Klaipėdos miesto savivaldybės Urbanistikos skyrius, istorikai, menotyrininkai bei aptarti konkrečius meninio objekto įgyvendinimo aspektus.

4. SVARSTYTA. Kreipimasis į Seimą dėl jūrinės strategijos parengimo.

2025 m. gruodžio mėn. vykusiame Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės susitikime su Seimo Jūrinių reikalų komisija buvo aptarta Lietuvos nacionalinės jūrinės strategijos parengimo būtinybė. Diskusijos dalyviai sutarė, kad toks dokumentas yra strategiškai svarbus siekiant sustiprinti Lietuvos, kaip jūrinės valstybės, pozicijas, užtikrinti nuoseklią politiką ir sudaryti prielaidas darniai jūrinių sektorių plėtrai. Konstatuota, kad Lietuva iki šiol neturi vientisos ir ilgalaikės jūrinės strategijos. Ankstesni bandymai ją parengti nebuvo įgyvendinti, o šiuo metu priimami sprendimai dažnai yra fragmentiški, priklausomi nuo atskirų ministerijų kompetencijų ar politinių ciklų. Toks požiūris apsunkina kryptingą tikslų siekimą ir mažina valstybės konkurencingumą jūrinėje srityje. Kaip iliustratyvus pavyzdys buvo pateikta situacija Lietuvos laivyne – per pastaruosius penkerius metus laivų, plaukiojančių su Lietuvos vėliava, skaičius sumažėjo beveik perpus, nes dėl nepalankios mokesstinės aplinkos ir biurokratinių kliūčių laivų savininkai renkasi registruoti laivus kitose valstybėse, pavyzdžiui, Latvijoje. Diskusijoje pabrėžta, kad būsimoji jūrinė strategija turėtų apimti gerokai platesnį klausimų spektrą nei uosto ar komercinės laivybos veikla. Ji turėtų integruoti jūrinę pramonę ir verslą, žuvininkystę bei mėlynąją

ekonomiką, jūrinį švietimą ir mokslą, pramoginę laivybą ir turizmą, aplinkosaugos bei saugumo klausimus. Išskirtinai akcentuotas karinio mobilumo aspektas, kuris dabartiniame geopolitiniame kontekste įgauna ypatingą reikšmę ir reikalauja koordinuotų valstybės sprendimų. Svarstant galimus veiksmų scenarijus, buvo išgrynintos kelios konkrečios kryptys, kaip pradėti realų strategijos rengimo procesą. Pirmiausia siūloma suformuoti nuolat veikiančią, tarpinstitucinę darbo grupę, kuri būtų atspari politiniams pokyčiams ir užtikrintų proceso tęstinumą. Į šią grupę turėtų būti įtraukti ne tik ministerijų atstovai, bet ir verslo asociacijos – laivų savininkai, krovos kompanijos, taip pat mokslo ir studijų institucijos, jūrininkų profesinės sąjungos bei visuomeninės organizacijos. Toks platus atstovavimas leistų parengti strategiškai pagrįstą dokumentą, atliepiantį skirtingų sektorių poreikius. Svarstyta, kad Jūrinės strategijos kūrimo iniciatoriaus vaidmenį turėtų prisiimti Seimo jūrinių reikalų komisija. Pažymėta, kad strategijos rengimas neturėtų prasidėti nuo nulio. Siūloma remtis parengtais dokumentais ir analitiniais pagrindais – vienas iš jų, – Klaipėdos regiono specializacijos strategija iki 2030 metų, kurioje jūrinė ekonomika išskirta kaip prioritetinė kryptis. Darbo grupės nariai vieningai sutarė, kad laikas sistemingam ir koordinuotam veiksmui, kuris leistų Lietuvai nuosekliai stiprinti savo jūrinį potencialą. Lietuvos jūrininkų sąjunga su kitomis suinteresuotomis organizacijomis išpareigojo parengti bendrą kreipimąsi į Seimo jūrinių reikalų komisiją, prašydama inicijuoti išvažiuojamąjį posėdį Klaipėdoje Europos jūros dienos proga gegužės mėnesį. Šis susitikimas turėtų tapti oficialia Jūrinės strategijos rengimo proceso pradžia.

NUTARTA:

1. Vieningai pritarti Lietuvos jūrinės strategijos rengimo būtinybei.
2. Inicijuoti Seimo jūrinių reikalų komisijos išvažiuojamąjį posėdį Klaipėdoje Europos jūros dienos proga, sudarant galimybę Seimo nariams praktiškai susipažinti su jūrinio sektoriaus problematika.
3. Suformuoti darbo grupę, kuri apimtų visus jūrinės bendruomenės atstovus – ministerijų, verslo asociacijų (laivų savininkų, krovos kompanijų), mokslo institucijų, jūrininkų profesinių sąjungų ir visuomeninių organizacijų bei būtų atsakinga už Lietuvos jūrinės strategijos turinio parengimą.

5. SVARSTYTA. Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės 2026 m. metų veiklos planas.

Posėdžio metu buvo aptartas būsimų darbų planas, siekiant užtikrinti diskusijų tęstinumą ir priimtų sprendimų įgyvendinimą. Darbo grupės vadovas paragino visus narius suformuluoti konkrečias temas bei klausimus kitiems susitikimams, kad darbas būtų nuoseklus ir orientuotas į apčiuopiamus rezultatus. Pirmiausia akcentuota Lietuvos jūrinės strategijos rengimo būtinybė. Tai – svarbiausias ir neatidėliotinas uždavinys. Ne mažiau dėmesio reikalauja saugumo ir infrastruktūros klausimai. Vienas artimiausių darbo grupės posėdžių turėtų būti skirtas šiaurinės uosto dalies saugumo ir plėtros problematikai, reikėtų pakviesti Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcijos bei AB „Klasco“ atstovus, aptarti transporto srautų reguliavimą, pavojingų krovinių sandėliavimą, infrastruktūros pritaikymą visuomenės, ypač vandens sporto entuziastų, poreikiams. Akcentuota būtinybė ieškoti sprendimų dėl laivų techninės apžiūros kainų problemos. Išryškintas poreikis tęsti pradėtą bendradarbiavimą švietimo srityje, kaip veiksmingiau integruoti jūrinę kultūrą į ugdymo procesą.

Atkreiptas dėmesys į mažųjų laivų švartavimosi klausimą – minėta problema aktuali tiek infrastruktūros, tiek saugumo požiūriu. Į darbo grupės metų veiklos planą būtina įtraukti 2026 metų jūrinių renginių aptarimą, siekiant didesnio nuoseklumo ir tarpusavio suderinamumo, diskutuoti Melnragės slipo įrengimo klausimais, tęsti sprendimų paiešką dėl Baltojo švyturio atstatymo bei skirti dėmesio Dangės upės potvynių valdymo problemai, įvertinant galimas prevencines ir infrastruktūrines priemones. Išryškintas poreikis tęsti pradėtą bendradarbiavimą švietimo srityje, ieškant veiksmingesnių būdų integruoti jūrinę kultūrą į ugdymo procesą. Sutarta, jog reguliarūs susitikimai ir aktyvus visų suinteresuotų šalių bendradarbiavimas yra pagrindinė sąlyga siekiant realių pokyčių stiprinant Klaipėdos bei visos Lietuvos jūrinį potencialą.

NUTARTA. Klaipėdos jūrinių reikalų darbo grupės 2026 m. veiklos darbo planą pateikti svarstyti sekančiame darbo grupės posėdyje.

Posėdžio pirmininkas

Algirdas Kamarauskas

Posėdžio sekretorė

Lidija Simanygienė

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Kultūros skyriaus Vyriausioji specialistė Lidija Simanynienė
Dokumento pavadinimas (antraštė)	KLAIPĖDOS JŪRINIŲ REIKALŲ DARBO GRUPĖS POSĖDŽIO PROTOKOLAS
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-02-18 Nr. TAR1-20
Adresatas	–
Registratorius	Kultūros skyriaus Vyriausioji specialistė Lidija Simanynienė
Veiksmo atlikimo data ir laikas	2026-02-18 15:33:11
Dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	2026-03-02 atspausdino Kultūros skyriaus Vyriausioji specialistė Lidija Simanynienė

Nuorašas tikras
Klaipėdos miesto savivaldybė
2026-03-02